



Šolski novinarji na delu

Pri šolskem novinarstvu nam je zelo lepo, saj imamo veliko dela. Seznanjamo se z delom novinarjev, z različnimi vrstami novinarskega sporočanja, tudi sami pišemo in tokrat s svojimi prispevki in delom v uredništvu šolskega časopisa sodelujemo pri izdaji Krikov iz Olgice. V prvem trimestru smo s stenskim časopisom obvestili svoje sošolce o pomembnih dogajanjih vezanih na našo šolo. Obiskali smo tudi novinarko Radia Slovenija gospo Nevenko Dobljekar. Seznanila nas je z delom novinarja ter s svojo novinarsko potjo. Čaka nas še veliko dela. Predvsem bi radi poslali naše članke v javne medije in tako bralce seznanili z delom in življenjem na naši šoli.

Saša Šmigoc, 7.a

Svetovni dan turizma

Nina Žnidarič, 7. a



Učenci OŠ Olge Meglič smo na Ptuj pripraviili zanimiv turistični dan. V goste in k sodelovanju smo povabili otroke iz Vrtca Ptuj, ptujske osnovnošolce ter vrstnike iz sosednjih občin. Z različnimi vsebinami smo tako

obeležili 27. september – svetovni dan turizma. Naše delo so podprli tudi Mestna občina Ptuj, Turistično društvo Ptuj in TIC Ptuj. Vsi povabljeni in nenamerni vendar dobrodošli gostje so prejeli turistične mape z delovnim listom, ki jih je seznanjal s skritimi kotički našega mesta. Na vsaki turistični točki so turistični vodiči iz Olgice goste v slovenskem, nemškem in angleškem jeziku seznanili z najpomembnejšimi turističnimi znamenitostmi Ptuja. Vodiči so pričakali goste v oblačilih nekdanjih prebivalcev na tem območju. Tako so predstavljali Kelte, Rimljane, grajsko gospodo in meščane.



*Vsem mamicam
čestitamo ob
materinskem dnevu!*

Vsi obiskovalci so lahko sodelovali v delavnicah turističnih spominkov, ki so jih pripravili turistični in likovni krožki posameznih šol na Slovenskem trgu. Na Mestnem trgu je potekala prireditev z glasbenimi in plesnimi točkami iz različnih časovnih obdobij našega mesta. Župan Mestne občine Ptuj gospod Štefan Čelan in ravnatelj naše šole gospod Ervin Hojker sta predstavila tudi nov turistični plakat. Fotografijo zanj je prispeval naš učenec Uroš Krajnc. Obiskovalcem je bilo ponujeno tudi brezplačno promocijsko gradivo našega mesta – plakati, razglednice in turistični prospekti. Na stojnicah smo predstavili kulinarčne dobrote in ponudili zeliščni čaj in krof. Tako smo sklenili svetovni dan turizma na Ptuj, povrh vsega pa nam je bilo naklonjeno tudi vreme, saj nas je razveseljevalo toplo sonce.





Naravoslovni dan

Urška Belšak in Maja Drevenšek, 7.a



V sredo, 13. 10. 2004, smo imeli naravoslovni dan. Učenci 7. razredov smo odšli peš do Knezovega ribnika. Tam smo najprej malicali, nato pa smo se razdelili v skupine in odšli na učno pot. Spoznavali smo naravo, ki nas obkroža - drevesa, gobe.... Svoja opažanja in pridobljeno znanje smo uporabili pri reševanju nalog na delovnem listu. Po dolgi, a prijetni poti, smo se odpočili in izpraznili iz nahrbtnikov vse, kar je dišalo po hrani. Nato smo se vrnili v šolo, kjer smo imeli kosanjev piknik. Slastni kosanji in vroč čaj so iz nas odgnali še zadnjo utrujenost. Ta dan smo se zadovoljni vrnili domov.

ukvarja s plesom in nam je seveda zaplesal, Matija, dijak umetniške gimnazije v Novi Gorici, nam je svoj talent pokazal v igri, Lucija pa je ob spremljavi na kitari zapela pesem 'Za prijatelje'. Z nami so bili tudi učenci iz sodelujoče šole Đuro Ester iz Koprivnice na Hrvaškem. Predstavili so se nam kot dobri pevci. Nastopile smo tudi mi, 'Avše'. Na koncu je imel govor g. ravnatelj Ervin Hojker. Prireditev se je lepo končala in zadovoljni smo odšli domov.



Utrinki s prireditve ob Dnevu šole

Dan šole

Saša Šmigoc, 7.a



Dan pred prireditvijo ob dnevu šole smo se vsi nastopajoči zbrali pred Narodnim domom in imeli kratko generalko. 22.11. 2004 smo imeli pouka prost dan, saj smo ga namenili prireditvi ob 26. dnevu šole. Ob 16.30 uri smo se nastopajoči zbrali v športni dvorani šolskega Centra, kjer je potekala prireditev. Uredili smo sceno in imeli kratko generalko. Prireditev se je začela ob 17. 00. Pred uradnim začetkom so začeli prihajati gostje in gledalci.



Nastopali so skoraj vsi učenci šole ter nekaj bivših učencev. Med njimi so bili Ivan Mijačević, Matija Puž ter Lucija Tratnik. Ivan se sedaj

Božično-novoletni koncert

Hana Kosi, 7. a



V ponedeljek, 20.12.2004, je v cerkvi sv. Jurija potekal božično-novoletni koncert. Pričel se je ob 18. uri. Nastopajoči smo se zbrali ob 16. uri ter imeli kratko generalko.

Po generalki smo se pogreli s toplim čajem, posladkali s piškoti ter se zabavali ob igrich.

Nastopali so pevski zbori OŠ Olge Meglič in zbor župnišča sv. Jurija. Zbore naše šole je vodil gospod Marko Feguš, zbore župnišča pa gospodična Veronika Emeršič, nekdanja učenka naše šole. Prijetnemu vzdušju sta prispevala tudi naš zborovodja z izvedeno solo pesmijo in gospa Klavdija Zorjan Škorjanec, ki ga je spremljala na orglah, sicer pa je ta večer sedela za klavirjem in ob njeni spremljavi so naši glasovi lepše zveneli. Obiskovalcev je bilo veliko. Na koncu sta imela govor tudi gospod ravnatelj Ervin Hojker ter gospod nadžupnik Mirko Pihler, ki sta vsem čestitala božično-novoletne praznike.

Koncert, ki je trajal približno eno uro, smo kljub mrazu izvedli do konca.



Prireditiv v čast pesniku Francetu Prešernu

Nina Žnidarič 7.a



Dne 31.1.2005 smo si učenci naše šole ogledali kulturno prireditiv v čast velikemu slovenskemu pesniku Francetu Prešernu. Prireditiv so pripravili učenci naše šole. Ko smo učenci z nasme-

janimi obrazi prikorakali v prostor, kjer je potekala prireditiv, nas je gospa knjižničarka lepo sprejela in prireditiv se je začela.

Nastopajoča Jan in Jasmina sta se pričela prepirati, kajti Jan se nikakor ni mogel naučiti podatkov o pesniku Francetu Prešernu. Takrat so na prizorišče prikorakali šolski raperji in nas v svojem stilu seznanili s pomembnimi podatki iz življenja Franceta Prešerna. Ko je Jasmina nato vprašala Jana nekaj bistvenih podatkov o pesniku, je vedel že veliko več. Izvedel jih je na zabaven način, zato so se mu takoj zapisali v glavi.



Nastopali smo s šolami spodnjega Podravja

Monja Krajnc, 3.b

Ob kulturnem prazniku smo ob pomoči mentorice Simone Krabonja v šoli pripravili točko s katero smo predstavili, kako so otroci živeli v Prešernovem času. Deklice smo bile oblečene v značilna dekleška oblačila, dečki pa so imeli naramnice in čepice. Točko smo predstavili tudi na osrednji prireditvi naše šole ob kulturnem prazniku v prostorih Ptujске knjižnice. Imeli smo osem nastopov. Bilo je naporno, ampak zabavno. Imeli smo se lepo.

Nastopali so tudi učenci 1., 2. in 3. razredov ter nas nekaj minut zabavali z glasbilo, plesom in pesmico, ki so jo zapeli kot slavčki. Alen pa nas je s svojo kitaro navdušil kot pravi glasbenik. Zelo zanimiva je bila predstavljena zgodba lepe Urške, ki se je imela za najlepšo na šoli. Prepričana je bila, da bo zmagala na lepotnem tekmovanju, vendar jo je načrt njenih prijateljev spravil v zadrego, saj na koncu le ni bila najlepša na šoli. Tudi utrinek iz življenja lisičke Saše in petelina Romana je bil zanimiv.

Na koncu prireditve nam je Alen ponovno zaigral na kitaro in nam s svojo izvedbo ogrel srca. Prireditiv nam je bila zelo všeč. Obudili smo spomin na našega pesnika Franceta Prešerna, ponovili nekaj iz njegovega življenja in dela ter z veseljem zaploskali nastopajočim sošolcem.



Nastopajoči na prireditvi ob kulturnem dnevu





Na športnem dnevu

športni novinarji: Enes Ali, Nino Bračič, Gregor Koprivc, Tadej Kolar, Tomaž Tratnik

Dne 27. 1. 2005 smo imeli športni dan. Veliko učencev se je odločilo, da bo ta dan drsalo. Z avtobusom smo se odpeljali v dvorano Tabor v Mariboru. Ko smo prišli v dvorano, smo si izposodili drsalke, potem dali nahrbtnike v garderobe in šli drsat.

Na drsališču je bilo zelo živahno. Nekateri so se zelo dobro drsali, drugi, začetniki, pa so usvajali prve drsalne korake. Seveda se je pripetila marsikatera smešna in zabavna prigoda. Na drsališču smo se imeli zelo lepo. Drsali smo približno dve uri. Po tako dolgem gibanju nam je teknila malica in sokovi so kar tekli po naših grlih. Nekateri učenci so se udeležili deskanja na snegu ali smučanja na Pohorju. Pred samim deskanjem ali smuko so športni učitelji in vaditelji preverili znanje učencev in jih razporedili v težavnostne skupine. To je potrebno zaradi tega, da ne bi prišlo do nesreče ali poškodb.

Nekaj učencev se je odločilo, da bodo športni dan izkoristili za hojo v naravi. Čeprav je bilo hladno, se niso dali ugnati, saj čisti zrak in gibanje še nikomur nista škodila.

Na športnem dnevu smo se vsi učenci imeli zelo lepo, saj smo si lahko sami izbrali športno disciplino.

In še nekaj zimskih športnih uspehov naših učencev:

Na področnem tekmovanju v veleslalomu in deskanju na snegu, ki je potekalo dne 4. februarja 2005, so naši učenci dosegli naslednje rezultate:

- 1. mesto – Thomas Vincent Tratnik (v kategoriji 'mlajši učenci – letnik 1992 in mlajši')
- 1. mesto – Mitja Kodrič (v deskanju na snegu; kategorija 'starejši učenci')
- 4. mesto – Žan Bedenik Raušl (v deskanju na snegu; kategorija 'starejši učenci')
- 10. mesto – Žan Tetičkovič (v veleslalomu med kategoriziranimi tekmovalci)

Šolska košarkarska liga

šolski športni novinarji



24. 11. 2004 je bil ŠKL spektakel. Naša ekipa je igrala z ekipo OŠ Mirana Jarca iz Črnomlja.

Učenci naše šole smo se odpravili na tekmo v športno dvorano Gimnazije Ptuj. Skupaj s svojimi vodniki smo prišli v

dvorano in izbrali vsak svoje mesto. Tekma je bila zelo napeta, vendar jo je ekipa naše šole brez težav dobila. Izid je bil 71:30. Zato so zaslužni seveda naši igralci, nekaj zaslug pa si pripisujemo tudi goreči in vztrajni navijači. Med odmorom smo imeli številne nagradne igre: met za zlati koš, met bejzbolske žogice v gol in številna žrebanja. Zahvaljujemo se našemu trenerju Dušanu Lubaju, ker je naše košarkarje popeljal tako daleč.

Utrinki s ŠKL





V tem šolskem letu je končno stekla za nas še tako dolgo pričakovana gradnja telovadnice, knjižnice in multimedijjskih učilnic. Spodnje slike vam kažejo, kako marljivi so 'naši' delavci.



In že je več ni...



Naše drevo je zdržalo!



In tako je rasla pred našimi očmi...



Še malo, pa bomo telovadili!



Samo še priključek, pa na internet!



Intervju z Jasmino Kokol

Nina Žnidarič 7.a



Jasmina je zmagala na šolskem in medobčinskem tekmovanju v streljanju. Zakaj si se odločila za tekmovanje v streljanju?

Pravzaprav se za tekmovanje nisem odločila vnaprej.

Pred uro naravoslovja je prišla učiteljica športne vzgoje gospa Tatjana Širec Jovanović in me vprašala, če bi šla na tekmovanje, ker je tekmovalka Branka odpovedala. Ugotovila je, da imam za to oko in roko. Nisem mogla odkloniti.

Kako dolgo si se pripravljala za tekmovanje?

Za tekmovanje samo se nisem pripravljala. Pravzaprav sem zračno puško držala v rokah šele drugič.

Kje in kdaj je potekalo tekmovanje?

Tekmovanje je potekalo v januarju 2005 v strelski dvorani športne dvorane Mladika.

Koliko vas je sodelovalo na tekmovanju?

Med dekleti nas je bilo sedem. Rezultati so bili zanimivi.

Katera mesta so dosegla druga dekleta na tekmovanju in kako so se odrezala naša dekleta?

Prvo mesto sem dosegla jaz, učenka Olgice, druga je bila učenka iz Juršincev, na tretje mesto se je uvrstila učenka iz Olgice, na četrto pa še ena učenka iz Juršincev.

Si pričakovala dobre rezultate?

Ne nikakor, bila sem prepričana, da bom slaba, vendar, na srečo, nisem bila.

Uvrstila si se v višji rang tekmovanja. Kdaj in kje bo?

Področno tekmovanje bo meseca februarja v Mariboru.

Kateri pa je tvoj najljubši šport?

Zelo rada plešem.

Intervju s Tamaro Tajhman

Hana Kosi in Karin Pernat, 7. a



Tamara je dosegla zlato priznanje na državnem tekmovanju v znanju iz biologije za Proteusovo priznanje.

Tema tekmovanja so bili deževniki. Za intervju sva se dobili v prostorih šole enega lepega januarskega

šolskega dne.

Kako to, da si se odločila za to tekmovanje?

Kot prvo potrebujem točke za Zoisovo štipendijo, kot drugo pa me biologija zanima.

Kdo te je navdušil za to tekmovanje?

Navdušila me je naša učiteljica biologije gospa Slavica Marušek.

Kje si dobila informacije o deževnikih?

Literaturo sem dobila od učiteljice, sem pa tudi sama iskala po internetu in brskala po dodatni literaturi. Brez tega ne gre.

Kako dolgo si se pripravljala za tekmovanje?

Za šolsko kakšen teden za državno pa dobre 3 tedne.

Kje in kako je tekmovanje potekalo?

Na državno tekmovanje sem se uvrstila po šolskem tekmovanju. Z mano sta na državnem tekmovanju bila tudi Eva Banko in Aljaž Vidovič. Oba sta dosegla srebrno priznanje. Državno tekmovanje je potekalo v Mariboru. Najprej so nas razvrstili v skupine, potem pa smo imeli 60 minut časa za reševanje nalog.

Se pripravljaš še na kakšno tekmovanje?

Ja. Na tekmovanja iz matematike, zgodovine, fizike, kemije, bliža pa se tudi tekmovanje iz slovenščine.

Kaj svetuješ učencem, ki bodo tekmovali v prihodnjih letih?

Če se prijavijo na tekmovanje, naj se nanj temeljito pripravijo in posvetijo učenju.



Intervju z Urbanom Neudauerjem

Nino Bračič in Tadej Kolar, 7. b



Urban Neudauer že vrsto let dosega najvišje uspehe na šolskih in izvenšolskih tekmovanjih. Tudi letošnje leto ni izjema. Letos je med drugim prejel tudi zlato priznanje iz logike in dosegel 1. mesto v razvedrilni matematiki.

Kdaj si se veselil

prvemu uspehu na izvenšolskih tekmovanjih?
V tretjem razredu v Veseli šoli. Postal sem prvak v svoji kategoriji.

Zakaj so ti tekmovanja v veselje?

Vedno nekaj novega izvem in se nekaj naučim. Pa še dolgčas mi ni nikoli.

Kako se počutiš ko si 'slaven'?

Če ti nekaj uspe, se ne počutiš slabo.

Katerih tekmovanj si se do sedaj udeležil?

Tekmovanje iz Vesele šole, logike, razvedrilne matematike in eko kviza.

Urban - še naprej tako!

Intervju z Urošem Krajncem

Urška Belšak in Maja Drevenšek, 7.a



Intervju sva naredili z Urošem Krajncem, ki hodi v 8.b/8. Uroš je kapetan moške košarkarske ekipe naše šole, ki na tekmovanjih v ŠKL-ju in na državnih prvenstvih osnovnih šol Slovenije že vrsto let dosega dobre

rezultate.

Kako dolgo že treniraš košarko?

Dve leti.

Zakaj si se odločil prav za košarko?

Na trening me je povabil prijatelj in postalo mi je všeč.

So treningi naporni?

Ne...To je moj hobi.

Koliko krat na teden trenira??

Dvakrat na teden.

Se vidiš v tem športu tudi v srednji šoli?

Vsekakor.

Potem pa veliko sreče - v tej sezoni in še dalje v življenju.

Intervju s Saro Kovač

Tomaž Tratnik, 7. b



Sara je kot kandidatka iz naše šole postala miss simpatičnosti za mesec december. Izbor organizira ŠKL. Upamo, da so k temu pripomogli tudi glasovi učencev naše šole.

Kako si se prijavila na tekmovanje?

Ko je na Ptuju bila tekma ŠKL, sem se z ostalimi sošolkami prijavila na ta izbor. Glasovanje je potekalo preko interneta, revije Antena in mobilnih telefonov. Prebila sem se skozi tri kroge glasovanja in tako postala miss simpatičnosti za mesec december.

Kaj ti je to prineslo?

Predvsem veliko zabave in tudi nagrado za stilsko preobrazbo. To pa je tudi posebno doživetje.

Ali te gledajo sedaj sošolke kako drugače?

Večinoma ne. Saj se jih je tudi veliko prijavilo na to tekmovanje. Je pa bilo tudi nekaj neprijetnih situacij, a jih bom pozabila. Tako pač je.

Kako pa dalje?

V zadnjem krogu se potegujem za veliko nagrado – skuter.

Ali ga boš dobila?

Za to nagrado je potrebna velika podpora tistih, ki glasujejo. Bomo videli!



Na obisku pri novinarki gospe Nevenki Dobljekar

Karin Pernat, 7. a



je 1. decembra 2004 smo se šolski novinarji odpravili na obisk h gospe novinarki Nevenki Dobljekar. Ko smo prispeli na njeno delovno mesto v studio Radia Ljubljana v Prešernovi ulici na Ptuj, nas lepo sprejela. Predstavila se je in predstavila svoje novinarsko delo. Povedala nam je, da dela za Radio Slovenija. Opisala nam je, kako dobiva podatke za svoje vsakodnevne prispevke na radiu. Ti morajo biti zanimivi in aktualni. Večinoma jih dobiva po elektronski pošti, tudi po telefonu se ji oglasi, sama poišče prispevke na terenu ali pa pobraja za dogodke po internetu. V radijske oddaje se vključuje direktno

ali pa prispevek posname in pošlje v Ljubljano. Poslušamo jo lahko v poročilih in tudi v drugih oddajah, ki so namenjena obveščanju poslušalcev. Lahko smo prisluhnili posnetemu pogovoru z osebo, s katero je naredila intervju. Rekla nam je, da zelo uživa v svojem delu. Po predstavitvi poklica novinarka smo ji postavljali vprašanja. Zanimalo nas je ali je zaradi svojega dela že kdaj doživela fizični ali verbalni napad. Odgovorila je, da je že doživela verbalni napad. Doživela pa je tudi veliko neprijetnih situacij, saj vsem resnica ni pogodu. Ob izrednih dogodkih je njen delovni čas tudi 24 ur na dan. Ko smo izvedeli, kar nas je zanimalo, smo se ji zahvalili in odšli nazaj v šolo. Ugotovili smo, da je poklic novinarja zelo zanimiv in naporen.

Moj dan je odvisen tudi od učencev

Jure Sarič in Egon Košti Mežič, 7. b

S socialno delavko gospo Anito Peklar Selinšek sva se pogovarjala v njeni pisarni. Zaprošila sva jo za intervju tudi zaradi tega, ker je njena pisarna vedno oblegana s strani učencev, pa tudi učiteljev in staršev. Kljub zasedenosti nama je prijazno odgovorila na vprašanja.

Kakšen je Vaš delavnik?

Delam od 7.00 do 15.00. Če pa imamo na šoli še sestanke – pedagoške ali redovalne konference, roditeljske sestanke, govorilne ure, dogovorjene pogovore s starši, različna izobraževanja in še veliko drugega, pa sem v službi tudi popoldan.

Kako se počutite v službi?

Svoje delo imam zelo rada in ga z veseljem opravljam. Seveda pa je moje počutje in razpoloženje odvisno tudi od dneva in dela, ki ga opravljam tisti dan. Včasih mine vse lepo, brez stresa, so pa dnevi, ki so precej naporni in težki.

Česa ne marate pri Vašem delu?

Ne maram, če se mi učenci lažejo. Težko mi je tudi, kadar posamezniki namenoma povzročajo škodo, nered, žalijo ali so do drugih nasilni. Mislijo, da so zato frajerji. Pa niso. Kmalu tudi sami vidijo, da so frajerji tisti, ki imajo kaj v glavi. Za nekatere je, žal, takrat že prepozno.

Gospe socialni delavki se zahvaljujete za pogovor in ji želiva čim več prijaznih dni.

Na gradbišču

Nino Bračič, Tomaž Tratnik, Enes Ali, Gregor Koprivc, Tadej Kolar, 7. b



Dne 11.3.2005 smo šolski novinarji odpravili na gradbišče naše šole, kjer smo intervjuvali gospoda Andreja Topolovca.

Koliko let že opravljate ta poklic?

Opravljam ga že 5 let.

Ali morate delati tam,

kjer vam podjetje določi ali si izbirate sami?

Kjer določi podjetje.

Katera je bila najvišja zgradba, ki ste jo postavili, in koliko je bila visoka?

23 m.

Ali ste že doživeli kakšno nesrečo med svojim delom in če ste se že sami poškodovali?

Ne.

Kakšen poklic opravljate?

Pomočnik vodja gradbišča.

Ali je delo zelo naporno za vas?

Kakor kdaj. Včasih ne, včasih ja.

Za katero podjetje delate?

Gradbeno podjetje Ptuj.



Pogovor z gospodom ravnateljem

Tamara Tajhman, 8.b/8



Vemo, da že od ustanovitve OŠ Olge Meglič opravljate delo ravnatelja. Ali radi opravljate svoje delo?

Seveda. Če ga ne bi rad, potem ga več ne bi.

Kaj vam je pri vašem poklicu najbolj všeč?

Delo z mladimi je najbolj prijetno. Vedno nove ideje, vedno novi dogodki. Mladi nas radi spodbujate in nam dajete nove zamisli. Razen včasih...

Slišala sem, da ste dobili naziv svetnika. Mi lahko poveste, kaj to pomeni in kako si lahko pridobiš ta naziv?

Z delom. Moraš veliko napraviti; v službi in izven službe. Pomeni veliko – najvišji naziv v pedagoški službi. Ponosen sem na svoj naziv. Malo ravnateljev ima ta naziv in tudi malo drugih ljudi.

Kaj nam mladim priporočate, da bomo uspešni v življenju?

Predvsem veliko samopodobo, pripravljenost delati, ne se bati, uresničiti želje. To pa pomeni: rad se učiti, biti zdrav, razumeti sebe in drugega in biti prijateljski.

EKO šola kot način življenja



Pogovarjali smo se z gospo Darjo Lipovec, vodjo projekta EKO šola.

Kaj pomeni EKO šola?

EKO šola je mednarodni projekt, ki načrtno uvaja okoljsko vzgojo v šole. Gradi zdravo samopodobo posameznika in spoštljiv in odgovoren odnos človeka do okolja in do vseh živih bitij. Pri mladih spodbudi čut do narave in jih nauči spoštovati in ljubiti naravo ter svojo deželo.

Kako poteka omenjeni projekt?

Najprej je treba spoštovati pravila, ki veljajo za učence in zaposlene. Varčevati moramo z vodo in z

energijo. Paziti moramo na pravilen način prehranjevanja, zmanjšati količino odpadkov in bogatiti medsebojne odnose. Poleg tega pa na naši šoli že vrsto let potekajo še številne druge aktivnosti: izdelali smo veliko zanimivih plakatov, referatov, seminarskih nalog, v učilnicah nas nalepke opozarjajo, da moramo varčevati z vodo in elektriko...

Letos je naša šola podpisala tudi eko listino, kajne?

Tako je. Ob dnevu šole smo podpisali eko listino, na kateri je tudi naš eko znak, ki ga je izdelala Veronika Pintar, učenka 7.a razreda. Na prireditve, ki je bila tudi 'eko' obarvana, se je optimističnemu in spodbudnemu delu naših eko frajerjev pridružila tudi nacionalna koordinatorka ga. Nada Pavšer.

Šolska prehrana



Govorili smo z gospo Tatjano Širec Jovanović, vodjo komisije za šolsko prehrano.

Kako je sestavljena komisija za šolsko prehrano na naši šoli?

V komisiji so predstavniki učencev, staršev, učiteljev, zunanja sodelavka iz zdravstvenega doma, vodja šolske kuhinje in socialna delavka. Sestanemo se enkrat mesečno ter predlagamo in sestavimo jedilnike, ki jih potrdi g. ravnatelj.

Imate zahtevno delo?

Vsekakor. Šola skrbi za vsestranski razvoj učencev tudi s tem, da upošteva najnovejša spoznanja s

področja zdrave prehrane. Ker večina otrok zaužije prvi obrok šole pri malici, upoštevamo, da le ta zadosti energetskim potrebam učencev za šolsko delo. Učenci lahko izbirajo med dvema malicama. Prav tako želimo učence naučiti o pomenu zajtrka kot prvega dnevnega obroka, zato že četrto leto izvajamo projekt brezplačni zajtrk za vse učence. Tega lahko dobijo med 8.00 in 8.20h.

Ste letos uvedli kakšne novosti?

Pri kosilu smo uvedli novost, in sicer dneve kuhinje slovenskih pokrajin. Učenci so spoznali značilne jedi Prekmurja, Štajerske, Primorja in Koroške.

Kaj pa subvencionirana prehrana?

Nekateri učenci imajo subvencionirano prehrano (malico, kosilo, drugo malico), ki si jo pridobijo tako, da vložijo prošnjo pri šolski svetovalni službi. Komisija za ugotavljanje upravičenosti do subvencionirane prehrane po izdelanih kriterijih ugotovi, kdo je upravičenec.



Bila sem bolna

Anja Draškovič, 2. b/8

Nekoč je bil lep zimski dan. Igrala sem se s prijateljico. Ko sem odšla domov, me je začela boleti glava. Mama mi je izmerila temperaturo. Seveda, imela sem vročino! Mama me je peljala k zdravniku. Ugotovil je, da imam gripo. Napisal je recept in z mamico sva šli v lekarno po zdravila. Takoj ko sva prišli domov, sem dobila zdravila. Pila sem čaj in po enem tednu ozdravela. Končno sem lahko spet šla v šolo.

Alergija

Maša Štebih, 2. b/8

S teto sva se šli kopat v toplice. Pozabila sem, da sem alergična na klor. Drugi dan sta ati in mami opazila na mojem telesu alergijo.

Zvečer smo šli k zdravniku. Ta je rekel, da sem alergijo mogoče dobila zaradi psa ali mačke. Mami mu je povedala, da sem bila v toplicah. Zdravnik mi je dal recept in šli smo v lekarno. Tam so mi dali zdravilo. Doma sem ležala v postelji in brala knjigo. Želela sem si iti v šolo. Mami mi je to dovolila komaj naslednji dan. Vrnila sem se med sošolke in sošolce. Bila sem zdrava!

Imel sem pljučnico

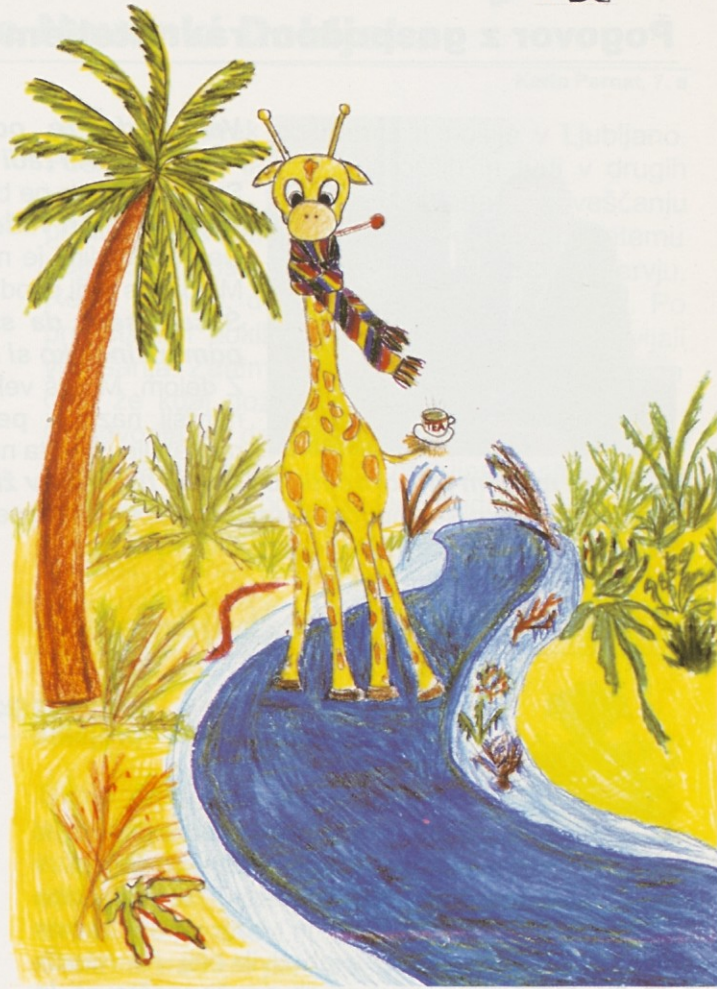
Amadej Kukovec, 2. b/8

Z mano so bile težave. Šel sem k zdravniku. Zdravnik mi je povedal, da imam pljučnico. Postalo me je strah, da bom moral iti v bolnico. Moj strah je bil upravičen šel sem v bolnico. V bolnici so me še enkrat pregledali. Potem so me pikali. Vsak dan so me pikali trikrat. V bolnici sem ostal devet dni. Komaj sem čakal na odhod domov. Sedaj sem spet zdrav!

Miška se okopa

Larisa Čerček, 2. a/8

Lenka ima svojo plišasto igračko miško Piko. Čez dan se Lenka z miško Piko igra. Obleče ji oranžno majico. Ponoči spi s Piko in ji obleče pižamo. »Ampak miška je umazana. V kopalni kadi se bo okopala. Potem pa še ti,« ji reče oči. »Zakaj se ne smeva skupaj kopati?« vpraša Lenka. Oči nima nič proti. Pomaga ji brisati miško Piko. Mama pride v kopalnico in reče, da mora miška v pralni stroj. Lenka stoji pred strojem in gleda, kako se miška »kopa«.



Veronika Pintar in Tina Kojc, 7.a

O medvedu, ki ni maral medu

Jana Flajsinger, 2. a/8

Nekoč je živel medved Brundo. Vse živali so vedele, da ne mara medu. Bila je ostra zima. Medved je zbolel in dobil angino.

Zdravnik mu je predpisal čaj z medom. Tako je moral medved poskusiti med. Ugotovil je, da je dober. Mami je obljubil, da bo sedaj vsako hrano poskusil, preden bo dejal, da je ne mara.



Iris Šömen, 2.b/8



Pust

Nina Žnidarič, 7. a

Pust je nekakšne vrste praznik. Vendar vesel in zabaven praznik. Vsi se maskiramo in razveseljujemo druge, ob tem pa se še zabavamo in pozabimo na vsakdanje težave.

Za pust se prirejajo razni karnevali. V karnevalu na Ptuj in okolici sodeluje veliko mask in tudi kurenti. Kaj pa bi brez kurentov! Ne bi se slišali zvonci in nihče ne bi vzel k sebi deklet in jih zavihtel. Maske so razporejene v skupine in po skupinah se potem tudi predstavijo. Na koncu karnevala nato izberejo skupino, ki je bila najbolj domiselna in zanimiva. Ta skupina seveda

prejme nagrado. Dobiti nagrado in ljudi prepričati ni kar tako. Za to se moraš zelo potruditi s kostumi in domiselnimi pripomočki. Karneval si ogleda veliko število ljudi. Pridejo od blizu in daleč. Seveda pa ne smemo pozabiti na pustni krof. Na pust skoraj v vsakem domu zadiši po sveže ocvrtem pustnem krofu. Pustni krof je že tradicija, saj ljudje že veliko let radi ugriznemo v slasten krof. Tudi če nas pridejo prestrašit maskare, jim ponudimo krof in kakšen sok, česar se seveda vsak razveseli.

Tako kot vse lepo hitro mine, mine tudi pust. Na njega imamo lepe spomine, ki jih še obujamo skozi vse leto.

Učenci OPB 2.ab/8



Pust

Jernej Černe, 2.a/8

Bilo je v tistih časih, ko so živali govorile. Majhen fantek je imel psička. Imela sta se rada in sta se veliko pogovarjala.

Fantek si je želel za pusta maskirati v kurenta. Starši niso imeli dovolj denarja za masko. Vsi prijatelji so že imeli masko. Fantek je bil zelo žalosten. Zvečer je o svoji žalosti povedal svojemu prijatelju psičku. Ko se je zjutraj zbudil, ga je pri postelji čakala maska. Vedel je, da mu je masko prinesel prijatelj psiček.

Pika Nogavička ima rdeča lička

Lučka Marija Neudauer, 2. b/8

Prišel je pust. In Pika Nogavička se že preoblači. Ima rdeče lase, na rami opico in oblečena je v pisano obleko. Na konju jaha do mesta. Tam bo čez nekaj časa karneval. Hitro si poišče prostor, kjer bo lepo videla maskare. Ko se je vrnila domov, je premišljevala: na karnevalu je bilo zelo lepo.



Rajska ptica

Petra Kolarič, 7. a

Opazovala sem naravo. Bilo je tistega spomladanskega dne, ko so ptice pele, rože cvetele, gozd šumel, vse je bilo kot v raj. Naenkrat pa sem zagledala Rajsko ptico, ki je sedela na naši jelki. Takoj sem opazila, da to ni bila navadna ptica, saj navadne ptice nimajo zlatega kljuna, treh nog in pet oči. »Oh,« sem si mislila. Z občudovanjem sem strmela vanjo, saj tako čudovite ptice še nisem videla. Nenadoma pa je ptica začela peti. Vse druge ptice so umolknile in z zanosom zamaknjeno prisluhnile čudovitemu petju. Strmela sem vanjo in tudi jaz prisluhnila čudovitemu petju. Ta hip me je privzel občutek blaženosti in navdušenosti.

Naenkrat pa zaslišim glas. »Petra! Petra! Zajtrk je na mizi, ti pa še spiš!« Pomela sem oči, se pretegnila in zbudila. Oh, saj so to bile samo lepe sanje!

Novo leto

Petra Kolarič, 7. a

Novo leto sem preživela kar doma.

Na zadnji dan starega leta me je okrog devetih zjutraj zbudila mama. Vstala sem vesela, saj sem vedela, da me na mizi čaka zajtrk. Pozajtrkovala sem z velikim apetitom, saj so bile ta dan pripravljene moje najljubše jedi. Dan mi je minil zelo hitro. Z mamo sva se pripravljali na novo leto. Zvečer pa sva se odpravili k moji prijateljici, nato pa še k sosedi. S sosedo smo se dogovorili, da bomo novo leto preživeli skupaj. Ko sva zvečer prišli k sosedi, so v hiši že gorele svečke in dišalo je po cimetu. So pa zaradi prijetne utrujenosti zaradi priprav na novo leto že vsi zaspali. Seveda sva jih z mamo zbudili in nastal je pravi smeh. V okolici so že švigale rakete in pokale petarde. Po polnoči smo kar z balkona opazovali ognjemet s ptujskega gradu. Po ognjemetu pa sva se z mamo počasi odpravili domov.

Na počitnicah

Enes Ali, 7.b

V poletnih počitnicah sem bil s starši in sorodniki v Portorožu. Imel sem se zelo lepo. Skoraj cele dneve sem se kopal, igral na pesku, igral košarko.

Bilo je zelo toplo in ker sem alergičen na sonce, sem na zahtevo staršev moral nositi na glavi brezzvezno kapo. To mi je res bilo tečno. Zvečer sem se s prijatelji sprehajal po mestu in se zabaval v luna parkih. K počitku smo legli šele proti jutru. Pa saj so bile počitnice in zjutraj smo lahko poležavali do mile volje. Imel sem se zelo lepo.



Matic Habjanič, 1.a



Žan Turk, 1.b



Nočno veselje

Karla Kaisersberger, 3. b

Nekega dne so odšli vsi spat, samo jaz nisem mogla zaspiti. Ob polnoči sem končno zaspala, a ne za dolgo. Zbudila me je močna svetloba, ki je prihajala skozi okno. Odprla sem oči in zagledala vesoljsko ladjo. Iz vesoljske ladje je na okensko polico stopil Marsovček. Imel je okrogel nos, velike svetlo modre oči, velika ušesa in velika nasmejana usta. Oblečen je bil v hlače iz žaklja, okrog vratu pa je imel zavezano dolgo pisano kravato. Vprašal me je, kako mi je ime.

Odgovorila sem mu, da sem Karla, on pa meni, da je Lulu. Stopila sem k polici in ga vprašala, če bi se igral z mano. Veselo je prikimal. Segla sva po igračah in se pričela igrati. Naenkrat je Lulu segel v velik žep svojih hlač in iz njega potegnil nenavadno igro. Izbrati si moral figuro in potovati skozi čudežno mesto Lulukorn. Zelo sva se zabavala, saj sva potovala tako, kot da bi res stopila v mesto Lulukorn.

Ura je odbila eno in Lulu se je moral vrniti domov na planet Lunopok. Žalostna sva bila, ker sva se morala ločiti. Za slovo sem mu dala še zvrhan lonec domače marmelade.

Praznik pomladi

Tina Fekonja, 3. a

Teče, teče po prtiček,
skozi gozdček zajček mlad.

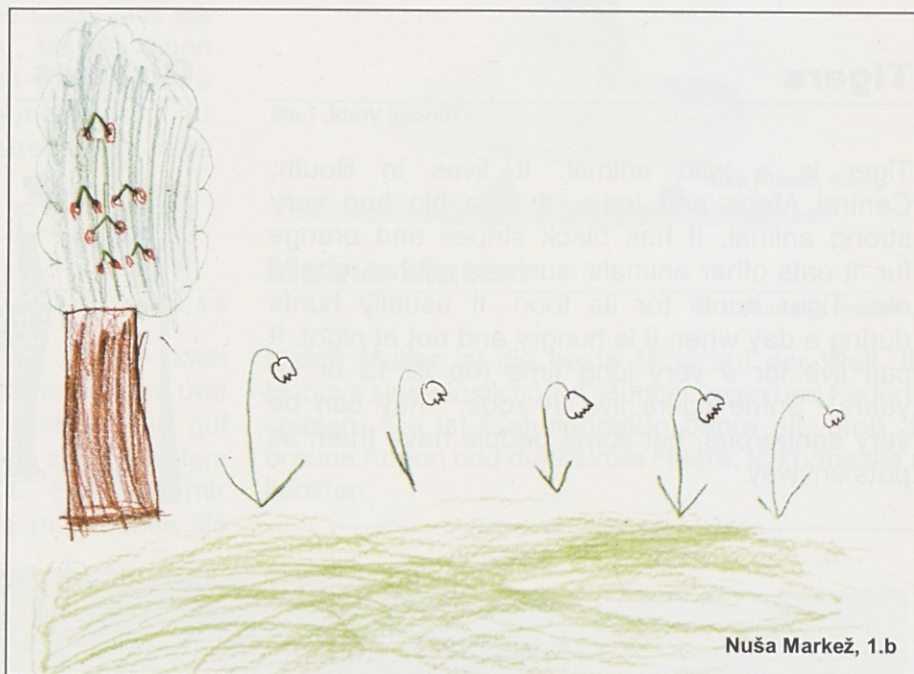
Se mu mudi, zato hiti,
ker rad proslavljal bi pomlad.

Bo mizo praznično pogrnil,
vabilo v besedilo strnil.

Povabil bo še zajčkov pet,
da v hiši bo veselje spet.

To bo pravo praznovanje,
saj to zajčkove so sanje.

Prisopiha zadnji čas
po prtiček v sosednjo vas.



Nuša Markež, 1.b

Robot (prizor)

Nena Lejko, 5.a

Mama se vrne s sestanka in v kuhinji zagleda robota, ki peče palačinke. Otroci mu pomagajo. MAMA (presenečena): Ja, kaj pa robot dela tukaj?

TANJA: Kaj ne vidi?? Palačinke peče. S Petrom mu pomagava.

MAMA (obnemela): Ja... hm... no, zakaj pa rabiš robota? Saj lahko jaz spečem palačinke.

PETER: Če te pa nikoli ni doma. In očka tudi ne. Pa sva mislila, da bi imela namesto vaju robota.

TANJA: Ja. Zdaj sta pa lahko že več v službi.

(Peter in Tanja sedeta za mizo. Robot jima postreže palačinke. Mama sleče plašč.)

MAMA: Ampak robot ne more nadomestiti staršev.

PETER: Eh. Robot nima sestankov in ne hodi v službo.

TANJA: Vse matematične naloge reši v dveh minutah in vedno ima čas.

MAMA: Ampak... no... hm... lahko se zdaj mi igramo.

TANJA: Ja! Robot lahko opravlja gospodinjska dela?

PETER: In se igra z nama, ko te ni doma?

TANJA: Ko pa boš, se igraymo mi!

MAMA: Super! Se gremo človek ne jezi se?

TANJA in PETER: Ja, ja!

(Mama, Tanja in Peter se igrajo, robot pa pomije posodo.)

Jason, Anna and Toby

Anja Veit, 4.b

My name is Jason,
I'm ten years old.
I like bananas
and ice-cream cold.

Hi, I'm Anna.
I've got a brother and a sister,
but I'm not a mister.

Hello, I'm Toby.
I've got three pets -
a dog and two cats.



Timotej Rosič, 2.b/9

Tigers

Timotej Vrabl, 7.a/9

Tiger is a wild animal. It lives in South, Central Africa and India. It is a big and very strong animal. It has black stripes and orange fur. It eats other animals, such as zebras, goats, etc. Tiger hunts for its food. It usually hunts during a day when it is hungry and not at night. It can live for a very long time (up to 13 or 14 years). Some tigers live in zoos. They can be very dangerous, but some people have them as pets anyway.

Giraffes

Tina Kojc, 7.a/9



Giraffe has got a 'veeery' long neck and very long legs. It has got small eyes and a small nose. A giraffe has got a short tail. It lives in Africa. It is herbivorous. It can get leaves from trees, because it has a long neck.

19 Park Street
London
7th March 2005

Dear Michael,

Hello, I'm Vid and I'm your new pen friend. I'm from Ptuj. I don't have any brothers or sisters. I like swimming, rap music and animals.

I've got one pet a guinea pig. When I grow up I want to be a vet.

What about you? Have you got any pets?
What do you want to be when you grow up?

Write soon.

Love,
Vid

Vid Baklan, 4.b

**Elephants**

Maja Rebernišek, 7.a

Elephant is a large animal. It lives in Africa and Asia. It eats meat. It has got a long trunk and big ears. It can smell very good with its trunk. It can hear very well. It can hear voices which are kilometres away.

Unsere Mutti

Matjaž und Primož Holc, 5.b

Unsere Mutti heißt Silva. Sie ist Lehrerin. Sie ist die beste Mutti auf der ganzen Welt. Wir lieben sie sehr. Ihre Haare sind schwarz-rot und sie hat schöne dunkelbraune Augen. Sie hasst Shlangen und sie mag Katzen sehr. Sie lacht sehr gern und sie ist ganz schon streng. Sie gibt uns alles, was wir wollen. Darum ist sie die Beste.

Meine Mutti

Tilen Gotvajn, 5.b

Meine Mutti ist nicht sehr groß. Sie sagt, dass sie ihre Haare nicht grau lassen wird, bis sie einen Enkel bekommen wird. Deswegen färbt sie ihre Haare schwarz. Sie hat dunkelbraune Augen und kleine Ohren. Sie ist auch sehr streng. Ich liebe meine Mutter so, wie sie ist.

Meine Mutti

Sašo Yacoub, 5.b

Meine Mutti hat drei Kinder – meine zwei Schwestern und mich. Sie hat grüne Augen und rote Haare, ist mittelgroß und fast immer gut gelaunt. Sie kann aber auch streng sein. Mit dem Vati versteht sie sich sehr gut. Sie hilft mir manchmal beim Lernen. Ich freue mich, dass sie meine Mutti ist.

DAS IST MEINE MUTTI SUZANA,

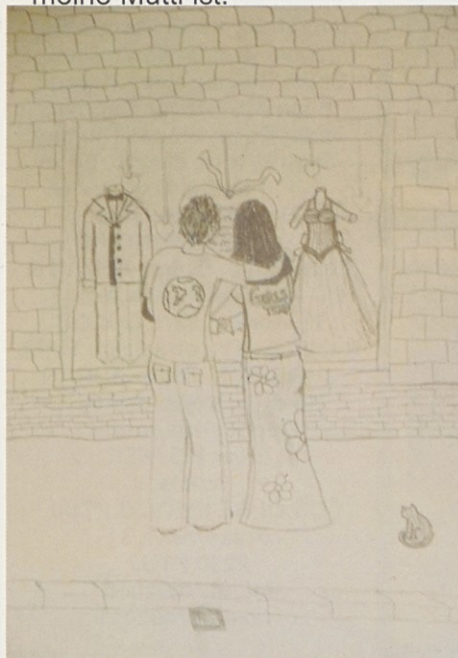


Nika Klasič, 1.a

Meine Mutter

Romano Pravdič, 5.a

Meine Mutter ist die beste Mutti auf der Welt. Ihre Hobbys sind Musik hören, Bücher lesen und Federball spielen. Sie ist fünfunddreißig Jahre alt, groß, hat braune Augen und dunkelrote Haare. Ich habe sie am liebsten.



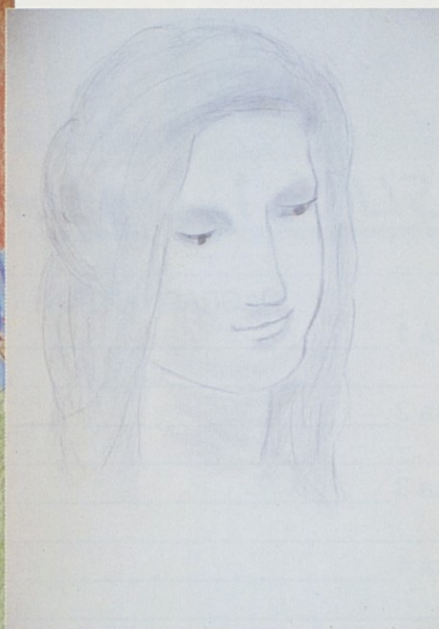
LIEBE: Du liebst, wenn du Schmetterlinge im Bauch hast.

Tina Kojc, 7.a/9



GEBORGENHEIT: Die erste Geborgenheit jedes Kindes ist sein Heim, sein Bett.

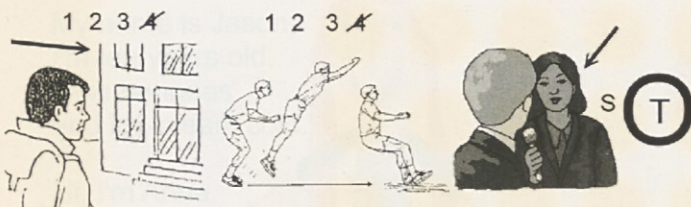
Nena Lejko, 5.a



AUGENBLICK: Wir leben das Leben für die Augenblicke.

Tamara Tajhman, 8.b/8

REBUS 1



Nino Bračič in Enes Ali, 7.b

REBUS 2



Karin Pernat in Hana Kosi, 7. a

SMEH JE POL ZDRAVJA

Učiteljica reče: "Minka. Povej dva zaimka."

Minka zmedena odvrne: "Kdo? Jaz?"

Učiteljica: "Sedi. Odlično."

"Metka, če stanuješ v sedmem nadstropju in je med nadstropji osemnajst stopnic, do vhodnih vrat pa še devet; koliko stopnic moraš prehoditi, da prideš v svoje stanovanje? - "Vse, učiteljica."

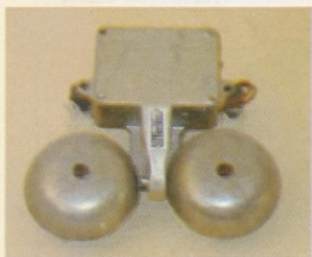
"Tinček, a misliš, da bi bil Prešeren slaven, če bi živel v današnjem času?" "Seveda, saj bi bil najstarejši Slovenec!"

"Zakaj je naš fant dobil cvek iz zemljepisa?"
- "Zato, ker je Veliko Nedeljo in Mursko Soboto iskal na koledarju."

!!!NAGRADNA IGRA!!!

SKRITI KOTIČKI NA OLGICI

Kako dobro pa ti poznaš našo Olgico? Natančno si oglej spodnje fotografije in ugotovi, kje se skrivajo slikani kотиčki. Nato izpolni kupon in ga oddaj v šolski knjižnici. Morda boš pa ti tisti, ki bo prejel lepo knjižno nagrado!



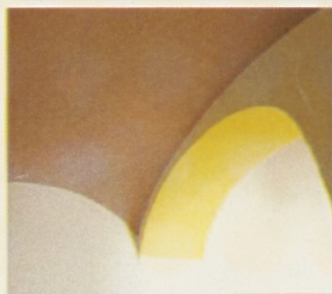
SLIKA 1



SLIKA 2



SLIKA 3



SLIKA 4

NAGRADNA IGRA

Slika 1 _____

Slika 2 _____

Slika 3 _____

Slika 4 _____

Ime in priimek: _____

Razred: _____

Rok oddaje odgovorov
je 8. april 2005!



Kriki iz Olgice

Uredništvo: Nina Žnidarič,
Hana Kosi, Karin Pernat, Maja
Drevenšek, Saša Šmigoc,
Urška Belšak, Petra Kolarič,
Enes Ali, Gregor Koprivc,
Tadej Kolar, Vincet Thomas
Tratnik, Nino Bračič, Egon
Košti Mežič, Jure Sarič

Vodja uredništva:
Alenka ZENUNOVIČ

Fotografije: Matjaž ŽURAN &
Boris ŠEGULA

Lektorica: Vera GOLOB
Računalniška obdelava: Vojko
JURGEČ & Matjaž ŽURAN

Urednik: Vojko JURGEČ
Odgovorni urednik:
Ervin HOJKEK

Izdala:
OŠ OLGICE MEGLIČ PTUJ

Prešernova 31
2250 PTUJ
tel: 02/7492010
fax: 02/7492011

e-pošta:
group1.osmbom@guest.arnes